

дяхж ся тѣ и думахж: Отъ кждѣ на тогози тая
 55 прѣмудрость и тѣзи силы. Не е ли той сынъ-тѣ
 на дѣвводѣлецъ-тѣ? Майка му не ся ли казва
 56 Маріамъ, и братія-та му Іаковъ и Іосій и Си-
 57 монъ и Іуда? И сестры-тѣ му не сж ли всич-
 58 кы-тѣ при насъ? Отъ кждѣ проче на тогози
 всичко това? И съблазнявахж ся въ него. А Іи-
 сусъ имъ рече: Нѣма пророкъ безъ почесть, о-
 свѣнъ въ отечество-то си и въ домъ-тѣ си. И не
 стори тамо много силы заради невѣрство-то имъ.

ГЛАВА 14.

1 Въ онова врѣме чу Иродъ четвѣровластникъ
 2 слухъ-тѣ Іисусовъ: И рече на слугы-тѣ си: Той-
 зи е Ioannъ Креститель; той е въскрѣснжль отъ
 мъртвы-тѣ, и за това дѣйствовать силы-тѣ чрѣзъ
 3 него. Защото Иродъ като хванж Ioanna, върза-
 го, и тури го въ тѣмницж, заради Iродадж же-
 4 нж-тж на брата си Филиппа. Защото Ioannъ му
 5 казуваше: Не ти е простено да имашь неїж. И
 искаше да го убие, но убоя ся отъ народъ-тѣ;
 6 защото го имахж като пророкъ. И когато праз-
 днувахж въ день-тѣ на рождество-то Иродово,
 дъщеря-та Iродадина игра на срѣдѣ, и угоди-
 7 на Ирода. За това съ клѣтвж ся врече дай да-
 8 де каквото бы му поискала. А тя нагласена отъ
 майкж си: Дай ми, казува, тука на блюдо гла-
 9 вж-тж на Ioanna Крестителя. И оскѣрби ся
 царь-тѣ, но зарадъ клѣтвж-тж и зарадъ сѣдя-
 10 щы-тѣ съ него заедно повелѣ да ѹ ся даде. И
 11 проводи та посѣче Ioanna въ тѣмницж-тж. И
 донесохж главж-тж му на блюдо, и дадохж іж
 12 на момиче-то; и занесе іж на майкж си. А учени-
 ници-тѣ му дойдохж та дигижх тѣло-то, и го
 погребохж, и дойдохж та казахж на Іисуса.
 13 И като чу това Іисусъ, отиде отъ тамъ съ